

KRATKOČASNIK

glasilo Osnovne šole Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2014/15, 29. september 2014, številka 7, letnik III

V znamenju prvega šolskega dne

Prvošolci spoznavali pravila cestnega prometa

»Včasih so se otroci raje gibali kot danes«

Ujeli najlepši dan za jesenski kros

Madžoretne palice ne more vrteti vsakdo

Fotka meseca: »Tisto nekaj«

Aleks Brivčič
11. 9. 2014

KRATKOČASNIK, glasilo OŠ Primoža Trubarja Laško
šolsko leto 2014/15, 29. september 2014, številka 7, letnik III

Odgovorna urednica: Tanja Drolec

Uredništvo: Nataša Grešak, Špela Štor, Jakob Pirš, Nina Stiplošek, Maja Skarlovnik, Anita Blatnik, Brina Klinar, Patricija Mehle, Tjaša Gradišnik, Špela Rezec, Manica Slapšak, Urban Levičar, Nadja Gorišek, Iris Ilijevec Vodišek, Danaja Verbovšek, Asja Zupanc Rezec, Nika Novak

Naslovnica: Aleks Brižič

Didaktično gradivo je na voljo pod licenco
Creative Commons
Priznanje avtorstva- Nekomercialno-Deljenje
pod enakimi pogoji 2.5 Slovenija

Spletno objavo omogočila Osnovna šola Primoža Trubarja Laško

PRVOŠOLCI V PŠ DEBRO

Nestrpno dočakali prvi šolski dan

Bilo je zelo napeto in učitelji, otroci ter starši smo bili polni pričakovanj. Najmlajši so slovesno prikorakali v šolo in zasedli častna mesta.

Pika Nogavička je prvošolce popeljala skozi kratek kulturni program, v katerem so si ogledali plesno predstavo Cirkus, ki so jo pripravili mladi plesalci, prisluhnili zvokom harmonike in

spoznali ravnatelja. S plesom prijateljstva so se stkala tudi prva prijateljstva. Skupaj smo si ogledali učilnice in se posladkali s slastno torto.

Kako je v šoli? Ali so pričakovanja izpolnjena?

Klara Kavzer: »Prvi šolski dan sta me v šolo spremljala ati in mami. V šoli so mi najbolj všeč igrače.«

Alja Bukovšek: »V šoli je veliko zabavnih in poučnih stvari. Najbolj mi je všeč, ko se učimo in ko se igramo.«

Kiara Vodišek: »Rada imam športno vzgojo.«

Jan Strnišnik: »Meni je v šoli super. Všeč mi je, ko se učimo in ko se igramo.«

Miha Mastnak: »Všeč mi je, ko gremo na igrišče.«

Sabrina Kolar: »V šoli rada barvam.«

Julija Razboršek: »Rada rišem in rada grem v šolo.«

*Učiteljici Lidija Podmenik in
Suzana Oder z učenci*

PRVOŠOLCI V PŠ ŠENTRUPERT

Prvi šolski dan v objemu prelepe narave

V poletnem jutru muhastega in vetrovnega ponedeljka smo spet zakorakali v novo šolsko leto po novo znanje ter k starim in novim prijateljem.

Zbrali smo se pred vhodom v šolo in potovali z očmi drug po drugem. Učiteljica Renata, vodja šole, je pozdravila vse učence in njihove starše, a tudi nas učiteljice ... V tem jutru pa nas je še posebej prijetno presenetil ravnatelj Marko Sajko, ki si je vzel čas in se pripeljal na najbolj oddaljeno podružnico ter nas nagovoril s spodbudnimi besedami. To jutro je pospremil prve tri

prvošolce v šolske klopi. Zdelo se nam je zelo lepo.

Prvošolčki so skozi čarobni obroč vstopili v svoj novi drugi dom ... Po kulturnem programu so starši odšli na roditeljski sestanek, učenci pa so se z učiteljico Majo lotili izdelovanja sovic, si ogledali risanko, sledilo pa je še sladko presenečenje v jedilnici.

Cvetka Teršek

PRVOŠOLCI V PŠ REČICA

Pika Nogavička pričakala prvošolce

Tudi pri nas prvi šolski dan vsako leto namenimo sprejemu prvošolcev.

Prišli so ob desetih v spremstvu staršev. Najprej sta jih pozdravila učiteljica Ksenija Vozlič in ravnatelj. Učenci smo jim zaigrali zabavno dramsko igro Pika Nogavička gre v šolo. S

prvošolci smo zaplesali gusarski ples in se igrali. Na papirnate krožnike smo risali počitniške dogodke. Prvošolci so bili živahni in dobre volje.

Tretješolci

Na gusarski ladji

Skok v prvi razred

PRVOŠOLCI V MŠ LAŠKO

Radi se igrajo in učijo

Kot vsako leto smo tudi letos obiskali naše najmlajše učence šole in jih povprašali o šoli, kaj imajo radi, česa ne ... Seveda so bili vsi kot novinci še malo sramežljivi in redkobesedni.

Mineja Verk: »V šoli mi je najbolj všeč, ko se igram s prijateljicami. Ni mi všeč, ko gremo na sprehod. Rada hodim v šolo.«

Jerneja Žužek: »Od predmetov imam najraje likovno vzgojo, rada rišem. Ni mi všeč kosilo.«

Anže Kolšek: »V šoli mi je všeč, ker se igram z ladjicami. Nerač se tepem.«

Miha Hrastnik: »V šoli mi je najbolj všeč igranje. Rad grem v šolo, ker se učimo. Najljubši predmet se mi zdi pisanje.«

*Nataša Grešak in Špela Štor,
foto Jakob Pirš*

Jerneja Žužek

Mineja Verk

Anže Kolšek

Mihael Hrastnik

SPOMINI NA PRVI ŠOLSKI DAN

Od vrtca ...

V vrtec nisem marala hoditi, zato sem komaj čakala šolo. Skoraj vedno, ko so me peljali v vrtec, sem jokala in govorila, da hočem domov. Večer pred prvim šolskim dnevom bila čisto na trnih. Zvečer sem morala prej v posteljo in nisem mogla zaspati. Razmišljala sem, kako bo v šoli, kakšno učiteljico bom imela, ali bo prijazna, ali se bomo veliko učili, ali bom imela veliko domačih nalog... Ogromno misli mi je rojilo po glavi, ki so mi preprečevale spanec. Zjutraj sem se že navsezgodaj zbudila in šla zbuditi še starše. Pripravljala sem se, oblačila, umivala zobe, se česala, komaj sem čakala, da bomo odšli v šolo. Prišel je čas in odpeljali smo se do šole. Zbrali smo se na velikem igrišču. Tam smo bili med prvimi. Nekateri otroci so se že igrali na igralih. Jaz se nisem šla igrati, ker se mi je zdelo otročje in še nerodno mi je bilo. Starši so se pogovarjali, otroci pa smo čakali učiteljice. Ko so prišle, so nas in starše odpeljale do telovadnice, kjer so mažorete vsakemu zavezale rumeno rutico. Nas so

posedli na blazine, starši pa so sedeli na klopek. Malo smo še čakali, nato je prišla Pika Nogavička, ki nam je povedala, kaj bomo počeli v šoli. Z njo smo tudi zapeli pesem in zaplesali. Svoj govor je imela tudi ravnateljica. Takrat je bila ravnateljica gospa Slavica Šmerc, ki je zdaj učiteljica naravoslovja. Nastop so nam pripravile tudi mažorete, nato je vsaka razredničarka po imenih poklicala svoje učence in učenke. Jaz sem bila v 1.a-razredu. Potem smo se z razredničarko odpravili v knjižnico, kjer so nam prebrali knjigo. Kasneje smo šli v učilnico. Tam so nas čakali plišasti zajčki, baloni in neke revije. Izbrali smo si, kje bomo sedeli, in šli v jedilnico pojest tortico. Medtem so starši govorili z učitelji o podaljšanem bivanju, prehrani in ostalih pomembnih zadevah. Ko smo otroci pojedli tortico, smo šli do staršev in bilo je konec prvega šolskega dne. Šli smo domov. Prvo leto v šoli je bilo zanimivo. Torbe smo čez teden puščali v šoli, ob petkih pa smo jih vzeli domov.

Nina Stiplošek

... do šole

Bil je moj prvi šolski dan. Zjutraj sem bila vsa na trnih, saj sem vedela, da grem v šolo. Pojedla sem zajtrk, si umila zobe in šla v šolo. Ob prihodu se mi je zdelo vse novo in drugačno. Z mamico in očijem smo prišli na veliko dvorišče, kjer je bilo polno drugih otrok, ki jih nisem poznala. Bilo me je zelo strah, zato sem se oklepala mamice. Kmalu so prišle učiteljice, ki so nas pozdravile in peljale v telovadnico, kjer so nam zavezali rumene rutice. V telovadnici smo našli vsak svoj prostor. Prišla je Pika Nogavička. Lase je imela spletene v rdeči kitki, imela je dve različni nogavici in šolsko torbo. Bila mi je zelo všeč. Najprej se nam je predstavila in povedala, kako bo v šoli. Bilo mi je zelo zanimivo. Kasneje je prišla deklica, ki nam je opisala svoj šolski dan. Dobila sem občutek, da v šoli le ni tako hudo. Prišla so dekleta v zelenih krilih, v rokah so imela palice in klobuke. Bila so zelo lepa. Izvedeli smo, da se imenujejo mažorete. Zaplesale so. Palice v rokah so vrtele in metale v zrak. Po njihovem nastopu je nas je poklicala

učiteljica. Ko smo slišali svoje ime, smo morali priti do nje in se postaviti v vrsto. Zaslišala sem svoje ime in srce mi je začelo hitreje biti. Učiteljica me je pozdravila in mi podala roko. Vsakemu se je predstavila posebej. Ko smo bili vsi zbrani, smo odšli v razred, kjer so nas čakali zajčki z baloni, na katerih so bila imena. Poiskala sem svojega in ga nesla učiteljici, da bi pogledala, ali sem našla pravega. Vsak ga je vzel in odšli smo v knjižnico. Tam nas je že čakala knjižničarka. Stoli in mize so bili postavljeni v krogu. Sedla sem k svoji sestri mažoreti. Objela sem jo in ji vse povedala, bila sem zelo navdušena. V knjižnici nam je knjižničarka povedala veliko koristnih stvari. Sledile so pravljice o medvedkih in drugih živalih. Nato smo odšli še v jedilnico. Vsak je sedel, kamor je želel. Ko sem pojedla tortico in popila sok, sem odšla iz jedilnice, kjer me je v hodniku že čakala mami. Tega dne ne bom nikoli pozabila.

Maja Skarlovnik

SREČANJE S POLICISTOM

... v PŠ Šentrupert

Prijazen policist Robert je z nami preživel dve zanimivi urici ...

V učilnici smo se sproščeno pogovarjali o pravilih varnega vključevanja v promet, skupaj pa smo se sprehodili tudi po Šentrupertu in se učili pravilno

prečkati cesto. Glej ga, šmenta, še mucku smo bili tako zanimivi, da je ves čas nadzoroval našo učno uro na cesti.

Cvetka Teršek

... v PŠ Debro

Vsak udeleženec mora spoštovati pravila obnašanja v cestnem prometu, zato nas je obiskal policist, ki nam je pokazal, kako pravilno prečkamo cesto.

Prvošolci potrebujejo tudi rumeno rutico, ki voznike opominja, da so še posebej ranljivi. Iz Debra smo se s policistom sprehodili do Laškega, kjer smo si ogledali policijsko postajo. Še posebej srhljivo je bilo v ječi, kjer ni oken. Ob zvoku

sirene so se nam naježili lasje. Na poti nazaj smo se zabavali na igralih v parku in potem varno odšli nazaj do šole. Upoštevali smo vsa pravila varne hoje, o katerih nas jih je poučil policist.

Lejla Salkić: »Všeč mi je bilo, ko smo bili v ječi, in tudi na igralih je bilo zabavno.«

Max Pišek: »Najbolj mi je bilo všeč v parku na igralih. Všeč mi je bilo, ko smo šli s policistom.«

Nino Požun Gračner: »Všeč mi je bilo, ko je policist prižgal luči na policijskem avtu.«

*Učiteljici Suzana Oder in
Lidija Podmenik z učenci*

INTERVJU

»Včasih so se otroci raje gibali kot danes«

Ana Marija Krašovec je dolga leta učila športno vzgojo v naši šoli. Na začetku letošnjega šolskega leta se je zasluženo upokojila. Ob tej priložnosti smo jo povabili na intervju.

Vemo, da imate radi šport. Ali je to glavni razlog, da ste postali učiteljica športne vzgoje?

Da, rada se gibam, zato je bila odločitev za ta poklic samoumevna.

Šolski sistem se ves čas spreminja. Bi lahko izpostavili največje razlike med poukom športne vzgoje ob začetku vašega dela in zdaj?

Učni načrt je bil vedno prisoten, vendar sem se ga včasih bolj držala. Res je tudi, da so se otroci včasih raje gibali kot danes. Dandanes je na primer izjemno težko motivirati predvsem osme in devete razrede.

Zanima me, ali ste bili tudi sami kdaj aktivna športnica.

Da, bila sem plavalka. Dobila sem tudi kar nekaj nagrad. Imela sem vsa priznanja v Sloveniji, tako imenovane delfinčke, in tudi različna odličja v Nemčiji.

Bila sem tudi reševalka iz vode, pri čemer se spominjam različnih primerov, ki sem jih na srečo rešila brez pomoči zdravnikov.

Šola je prostor tudi zabavnih dogodkov. Ali se spominjate kakšnega zabavnega pripetljaja, prigode?

Bilo jih je kar nekaj, a jih raje ne bi naštela, da se ne bi kdo prepoznal in bil užaljen.

Leta poučevanja so zagotovo prinesla različne zgodbe. Se vam je kdaj zgodil kakšen neprijeten pripetljaj v zvezi z delom v šoli?

Da, nekaj jih je res bilo, vendar ne bi želela nikogar izpostavljati. Morda bi izpostavila le, da

so v zadnjih letih postali težavnejši starši in ne učenke.

Ali so stvari, ki so vas na delovnem mestu razočarale?

Ne ravno. Če bi mi zdravje bolj služilo, bi učila še vsaj kakšno leto.

Vemo, da ste nekaj časa delali v Nemčiji. Zakaj vas je pot zanesla tja?

Na to sem imela zelo malo vpliva, starši so odšli v tujino, najprej oče, leto kasneje še mama, brat in

jaz. V Sloveniji sem hodila še v tretji razred, nato sem četrtega nadaljevala v Nemčiji – ne da bi znala kakšno nemško besedo.

Vaše življenje je bilo že zaradi poklica zelo povezano s športom. Katere so

po vašem mnenju najbolj pozitivne lastnosti rekreacije in športa?

Da se gibamo in smo na svežem zraku. To meni pomeni največ.

Glede na to da mladi dandanes veliko časa preživijo za računalnikom, kaj bi jim položili na srce?

Vse se začne že s starši, ki zaradi pomanjkanja časa otrokom pustijo igrati igrice na računalniku cele popoldneve. Morali bi iti ven z njimi in jim pokazati, da je svet od zunaj bolj zanimiv kot računalniški zaslon.

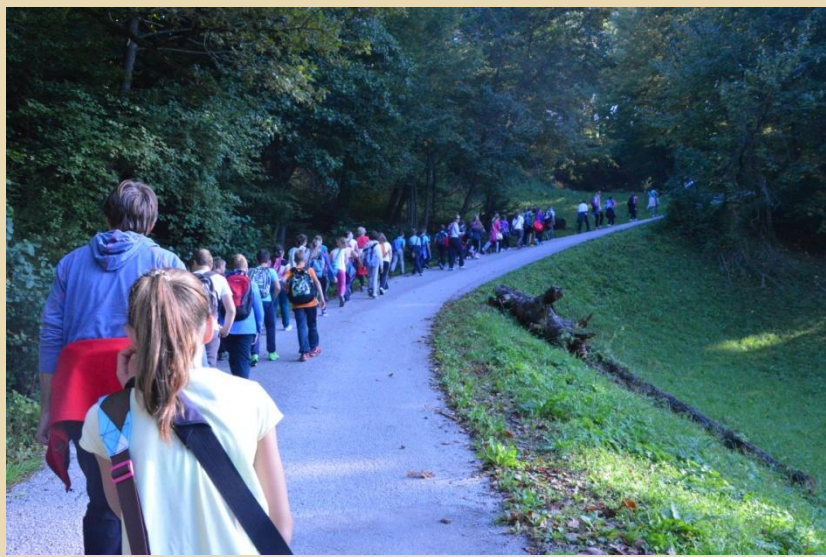

Anita Blatnik, foto Aleks Brižič

JESENSKI KROS

Ujeli najlepši dan

Letošnje poletje nam ni bilo naklonjeno s sončnimi žarki, zato smo bili toliko bolj veseli, ker smo 19. septembra lahko izkoristili prelep dan za šolski kros.

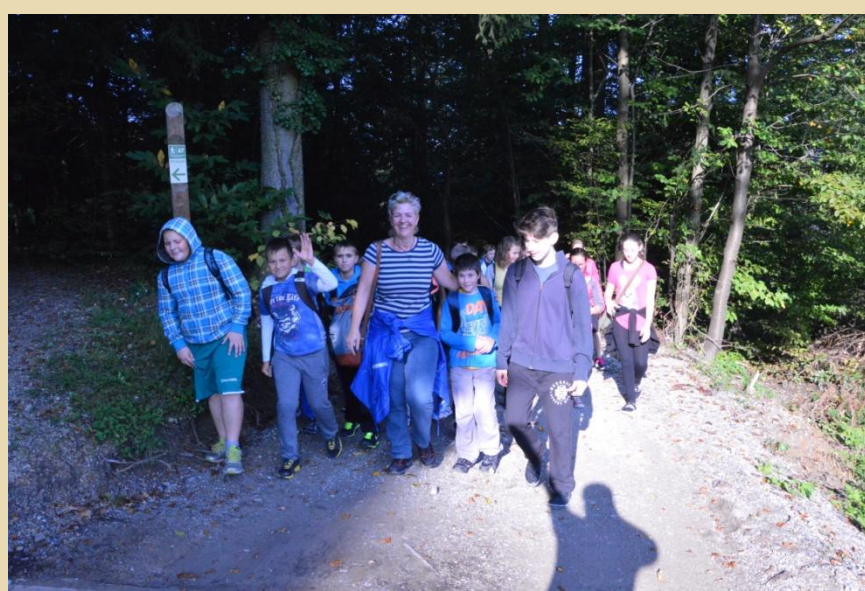
Vzpenjanje se je začelo ...

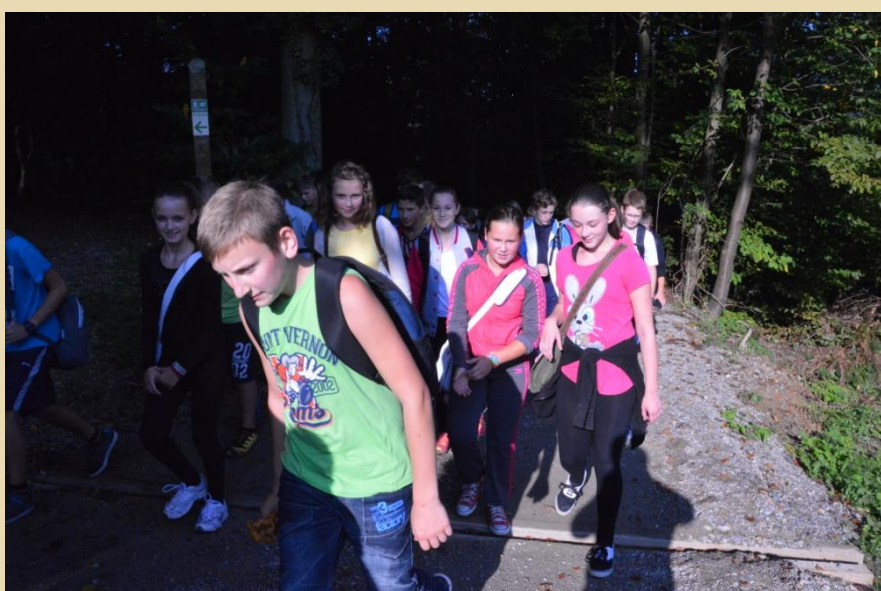
Po prihodu na Tovsto smo si najprej malo oddahnili po naporni hoji ...

...nato smo se ponovno ogreli tik pred štartom.

Laščani smo prišli iz ene smeri, naši prijatelji Debrčani iz druge ...

Tudi Debrčani so bili zasopihani, saj tudi njim klanec ni prizanašal ...

Pred štartom učitelj Jože vedno poskrbi za dobro voljo in motivacijo ...

Zadnji napotki in prijateljski objemi ...

PŠ ŠENTRUPERT

Pohod in kros kljub muhastemu vremenu

Vreme, oh, to vreme, letos je pa res nagajivo.

Naše učiteljice so s pomočjo interneta izbrale najbolj vremensko ugoden dan za pohod in kros. Imeli smo res srečo, nič šentrupertskega vetra, nič dežja in le kanček sončka. Z vedrimi obrazi in

hitrimi nogami smo opravili vse naloge v čudoviti in neokrnjeni naravi ... Sproščen dan je kar prehitro minil.

Cvetka Teršek

PŠ DEBRO

»Prvi športni dan je bil s soncem obsijan, čeprav je tu in tam zapihal tudi veter«

Zjutraj smo se zbrali, pomalicali in se odpravili v Jagoče. Tam smo si najprej ogledali progo, ki smo jo nato morali preteči. Potem sta sledila ogrevanje in igranje.

Zelo nestrpni smo bili, ker smo bili zadnji na vrsti in smo morali zelo dolgo čakati. Končno je napočil čas, ko so najprej tekli dečki. Prvi je pritekkel v cilj z neverjetno prednostjo pred drugouvrščenim. Nato so tekla dekleta, ki so ob štartu doživela tu in tam tudi kakšen padec. Prva

je v cilj pritekla deklica Nina Jančič, druga je bila Eva Simonič. Po teku smo se malo okrepčali in prisluhnili razglasitvi rezultatov najboljših tekačev. Seveda smo bili zmagovalci vsi sodelujoči, a prvi trije so si prislužili še diplomo. Čestitke vsem.

Nina Jančič: »Zmage sem bila zelo vesela. Na tek se nisem posebej pripravljala.«

Eva Simonič: »Trenirala sem tako, da sem veliko tekla. Vesela sem bila, ko sem osvojila drugo mesto in dobila diplomo, ki jo bomo dali v okvir.«

Matevž Kolar: »Mislil sem, da bom zmagal in dobil diplomo, a je nisem in sem bil malo žalosten.«

Max Pišek: »Jaz sem navijal za vse tekmovalce.«

Nika Buček: »Super je bilo, ko smo tekli. Proga je bila super.«

**Učiteljici Lidija Podmenik in
Suzana Oder z učenci**

KOMENTAR

Nekateri ga imajo radi, drugi ne

Kaj je kros? Najprej naj razložim tistim, ki še tega ne vedo.

Kros je trapast športni običaj, ki ga šole prirejajo vsako leto nekje v septembru. Natančneje je tek, katerega proga je dolga približno kilometer. Učenci od prvega do četrtega razreda tečejo po manj zahtevni progi, od petega do devetega razreda pa po zahtevnejši. Ni pomembno, ali si prvi, drugi, tretji ali zadnji. Glavno je, do progo pretečeš ali prehodiš.

No, jaz o krosu nimam dobrega mnenja. Vedno se mi je zdel trapast, nepomemben tek, h katereu so nas silili. Na ta dan bi večina najraje zbolela.

Vedno sem bila med zadnjimi. Niti sanjati se mi ni dalo, da bom kdaj prva, tako naporen se mi je zdel takrat kros. Zdaj pa niti ni drugače. Še vedno ne maram krosa in vsako leto sem zelo vesela, ko ga je konec.

Nekaterim pa je kros všeč. Za to obstajajo tri razlage: dovolj so hitri, da si lahko zagotovijo mesto med prvimi, kros imajo raje kot pouk ali pa so jim vesoljci oprali možgane. No, priznam, tretja možnost je manj verjetna kot drugi dve. Pravilen odgovor še iščejo na inštitutu za kros. Na srečo pa smo v petek, 19. septembra kros pretekli in imamo eno leto mir pred njim.

Brina Klinar

ŠOLSKE KUHARICE PRIPOROČAJO

Višnjevo pecivo

Pekač: 35 x 25 cm

TESTO: - 200 g moke
- 80 g sladkorja v prahu
- 100 g margarine Rama
- noževa konica pecilnega praška
- 1 jajce

KREMA: - 1 vanilijev puding
- 3 dl mleka
- 3 žlice sladkorja
- 2 lončka kisle smetane
- 250 g očiščenih višenj

PRELIV: - 0,5 l višnjevega soka iz kompota
- 2 zavitka preliva za torto

PRIPRAVA:

Iz moke, pecilnega praška, sladkorja, jajca in margarine zamesimo gladko testo, ki naj nekaj časa počiva na hladnem. Nato ga razvaljamo 1 cm na debelo in damo v namazan pekač. Posebej skuhamo vanilijev puding. Še vročemu dodamo kisló smetano, zmešamo in vlijemo na testo. Po vrhu posujemo odcejene višnje (ali pa jih zmešamo kar v kremo, preden jo vlijemo na testo.)

V naprej ogreti pečici pečemo 25 min. pri temp. 175°C.

Skuhamo preliv iz višnjevega soka in preliva za torte, s katerim prelijemo še vroče pecivo. Pecivo ohladimo in serviramo. (Namesto preliva za torto lahko uporabimo 4 liste stopljene želatine.)

Dober tek!

Patricija Mehle

PLANINSKI KROŽEK

Pohod po poti treh cerkva

Na megleno sobotno jutro, 20. septembra, smo se s planinskim krožkom priključili drugim pohodnikom na Pohodu po poti treh cerkva.

Zbrali smo se na parkirišču pri Zdravilišču Laško, kjer je župan povedal nekaj besed. Pot nam že na začetku ni nič kaj prizanašala, saj se je hitro začela strmo vzpenjati. Ko smo že mislili, da si bomo lahko malo oddahnili, nas je za ovinkom pričakala nova strmina. Po napornem prvem delu poti nam je postanek pri cerkvi sv. Mihaela zelo dobro del. Okrepčali smo se in pot nadaljevali proti Kuretnem, kjer so nas pričakali topli sončni žarki. Po pogostitvi, ki so nam jo pripravili tamkajšnji domačini, smo se odpravili proti zadnji točki, cerkvi sv. Krištofa.

Nekje na pol poti nas je pričakalo presenečenje. Pri kmetiji Aleš Pušnik so se izjemno potrudili in naredili pravo malo veselico. Harmonika je zaigrala in odlično vzdušje se je samo še stopnjevalo. Kar težko je bilo zapustiti vse tiste majhne domače dobrote, ki so nam jih pripravili, vendar smo morali iti naprej. Ogledali smo si še zadnjo od treh cerkva in se odpravili proti domu. Sončno soboto smo odlično izkoristili in že komaj čakamo na naslednji pohod. Kdo ve, mogoče nas bodo tudi takrat pričakale kakšne sladke dobrote.

Urška Wiegele

INTERVJU

Mažoretne palice ne more vrteti vsakdo

Neja Lapornik in Špela Rezec že šest oziroma pet let pridno trenirata, kar ju je popeljalo do čudovitih uspehov.

Kdo vaju je navdušil, da sta sploh začeli hoditi k mažoretam?

Neja: Mene sta navdušili dve starejši članici mažoret, ki sta prišli v razred, to je bilo nekje v drugem razredu, in nam začeli govoriti, kaj pomeni biti mažoreta. In res, takrat sem se že videla, kako držim mažoretno palico v rokah.

Špela: Mene je navdušila sestrična, ki je bila prav tako mažoreta. Vedno, ko je prišla k meni na obisk, je s sabo imela mažoretno palico. Takrat sem se le igrala z njo, zdaj pa kar ne morem verjeti, da sem sama čisto prava mažoreta.

Kaj pomeni biti mažoreta?

Neja: Mažoreta mora biti elegantna, redno mora hoditi na vaje, tekmovanja, najrazličnejše prireditve, predvsem pa mora biti vestna in spretna s palico.

Špela: Mora biti spodobna, da je lahko mažoreta, polna energije, naspana, ubogljiva, seveda mora biti, tako kot je že Neja povedala, vestna, redno mora hoditi na vaje, kar se tudi pokaže na tekmovanjih, saj če hodiš redno na vaje, si zagotovo tudi na tekmovanjih bolj uspešen.

S čim se ukvarjate mažorete?

Neja: Mažorete se ukvarjamo predvsem s plesom, z metanjem in s prijemanjem palice.

Špela: Glede tehnike pa se ukvarjamo z različnimi roli, meti, obrati in poskoki.

Kdaj in kolikokrat imata treninge?

Neja: Treniramo dvakrat na teden, in sicer v četrtek in petek. Treningi trajajo eno uro in pol.

Špela: Kakšen mesec pred tekmovanjem oziroma nastopom treniramo tudi po štirikrat na teden ali celo vsak dan. In smo med treningom ves čas konkretno aktivne.

Koliko nastopov tekmovanj sta že imeli?

Neja: Jaz sem imela že štiri tekmovanja in približno trideset nastopov.

Špela: Prav tako sem tudi jaz imela že štiri uspešna tekmovanja in približno trideset ali celo več nastopov.

Kaj pomeni tekmovati in kaj nastopati?

Neja: Tekmovanje je brez dvoma resnejše in zahtevnejše, nastopi pa so veliko bolj sproščeni in umirjeni, skratka čisto drugačni kot tekmovanja.

Špela: Tako kot je že Neja rekla, se je res na tekmovanjih treba vzeti v roke, nastopi pa so čisto prostovoljni.

Večina ima pred nastopom tremo. Ali je tako tudi pri vaju?

Neja: Oh, seveda. Vsekakor je prisotna trema, tako je najbrž čisto pri vsaki mažoreti, pa naj bo še tako majhen in nepomemben nastop.

Špela: Da, tudi pri meni je prisotna trema, še posebej pred pomembnejšimi tekmovanji, kot je bilo zadnje v Romuniji.

S kom vse sta že sodelovali na prireditvah?

Neja: Predvsem z laško godbo.

Špela: Da, mažorete sodelujemo z godbo, kot je že Neja povedala, na prireditvi Pivo in cvetje smo nastopale tudi z mažoretnimi klubi Radeče, Trebnje in Sevnica.

Ali se vama je katera prireditev vtisnila v spomin?

Neja: Vsekakor Pivo in cvetje, saj se dogaja v domačem kraju, zato je to prireditev, ki je ne

smem zamuditi, pri čemer sem vesela, da lahko na njej tudi nastopam.

Špela: Tudi jaz imam najraje Pivo in cvetje in mi je nastop na njem eden najlepših.

Kakšne želje, cilje imata za prihodnost?

Neja: Vsekakor se pri mažoretah vidim tudi v prihodnje. In seveda si želim priti čim višje na tekmovanjih.

Špela: Tudi jaz si želim, da bi imela še naprej dobre pogoje za treninge. Seveda si najbolj želim, da bi bila na vsakem tekmovanju na stopničkah, kar bo od mene zahtevalo veliko truda, a sem na to pripravljena.

Ali imata kakšno zabavno, smešno, lahko tudi žalostno prigodo?

Neja: Seveda, zabavnih prigod je bilo kar nekaj. Od zamude zajtrka na tekmovanjih do neprimernih postelj ... Lahko bi naštevala do onemoglosti. Se pa spomnim, kako mi je točno na petek, trinajstega, na roko močno priletela palica. Na nekem nastopu pa sem imela palico tudi na očesu, saj mi je pri metu padla na obraz.

Špela: Tako kot je že rekla Neja, je bilo zabavnih prigod še in še. Ta palica, ki je Neji priletela na roko, je na isti dan na isto roko tudi meni priletela. Tisti dan je bil menda zaklet.

Marsikdo, ko pride iz šole, gleda televizijo oziroma igra računalniške igrice, a vidve trenirata. Kako vajini vrstniki gledajo na to?

Neja: Čisto običajno naju sprejemajo, seveda tudi sama kdaj sedem za računalnik oziroma pred televizijo ali primem v roko telefon.

Špela: Tudi name moji vrstniki gledajo normalno in me spodbujajo. Ampak tudi če ne bi trenirala, ne bi celega dneva preživela pri računalniku oziroma televiziji.

Marsikateremu staršu je težko voziti otroke na določene dejavnosti. Kako gledajo vajini starši na to in kakšno je njihovo mnenje?

Neja: Mojim staršem to ni v preveliko breme in me seveda spodbujajo.

Špela: Tudi moji starši me z veseljem peljejo na trening in me pri tem tudi spodbujajo, saj menijo, da je dobro, da imam kakšno popoldansko aktivnost in da ne preživim celega dne pred računalnikom.

Kakšne uspehe imata za seboj?

Neja: S skupino smo bile na prvem tekmovanju v Trebnjah, kjer smo dosegle peto mesto, naslednje leto smo bile na državnem tekmovanju v Rušah

prav tako pete, v Radečah pa smo bile kar državne podprvakinje, v Sevnici smo bile s skupino državne prvakinje, kar pomeni, da smo vsako leto boljše. Nato sem bila solo na prvem mestu, naslednje leto pa sem bila solo druga, v kategoriji kadet duo pa smo dosegle sedmo mesto, kar je tudi najslabša uvrstitev na tekmovanju.

Špela: Na državnem prvenstvu smo bile mažorete v skupinah kadet in junior državne prvakinje. V Rušah

leta 2012 sem bila solo na tretjem mestu, v Radečah sem bila na drugem mestu in na četrtem mestu v kategoriji junior, letos v Romuniji pa sem bila druga v kategoriji junior, s skupino senior pa sem bila na tretjem mestu.

Kako se vama je zdelo letošnje tekmovanje v Romuniji?

Neja: No, ja. Hotel ni bil ravno odličen, bil je že starejši, a se je dalo preživeti.

Špela: Glede hrane tudi ni bilo ravno dobro, kajti bila je zelo enolična in ne ravno okusna. A vseeno je bil kljub temu super izlet.

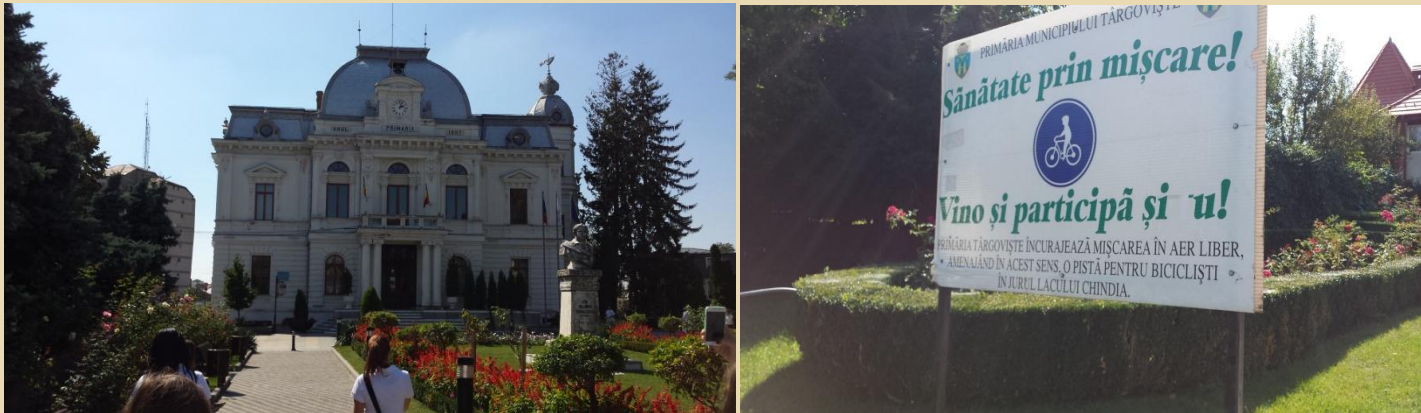

*Tjaša Gradišnik,
foto Špela Rezec*

FOTOREPORTAŽA

Romunija

Mažoreti Neja Lapornik in Špela Rezec na različnih tekmovanjih doživita marsikaj lepega. Z vsakega potovanja se vrneta z različnimi vtisi. Tokratno evropsko prvenstvo v Targovištu je bilo hkrati tudi priložnost za spoznavanje tuje države. Na fotografijah, ki jih je posnela Špela, si lahko ogledate mestno hišo v Targovištu, park, Chindia Tower ...

FOTKA MESECA

»Tisto nekaj«

... mislim, da je ta fotografija ena tistih, ki imajo »tisto nekaj«. Na fotografiji ni rožice, ne ptička in ne prijateljice, ki pozira in gleda skozi okno. Tudi ni posebej kakovostna in je bila posneta na «auto» (za kaj drugega takrat ni bilo časa), ampak ima svojo zgodbo ali vsaj delček nje.

V mestnem vrvežu Mostarja sem po naključju zagledala ta prizor in hitro posnela nekaj fotografij. Upala sem, da jih bo vsaj nekaj v redu, obenem pa se mi je porodil cel kupček raztresenih misli. Ob opazovanju fotografije me je zadelo – kako je svet krivičen. Zakaj lahko imamo eni vse, medtem ko drugi nimajo nič? S čim si je deklica na sliki zaslužila to, s čim smo si mi? Obenem pa še nekaj drugega – to, da se na fotografiji jasno vidi, da – samo ljubezen ostane. Samo hvaležnost, samo prosim in hvala ... Da se moramo naučiti

biti ljudje. In da je prav, da opazimo tudi takšne prizore ...

Med tem opazovanjem sem se odločila, da bom poskusila posneti še kakšno boljšo fotografijo, kjer bo vse to še bolj vidno. Zmedeno sem pogledala okrog sebe. Vendar nove priložnosti ni bilo več. Deklica je stekla in kmalu izginila v uličici.

In ostala je le fotografija.

Manica Slapšak

BIBLIOBUS

Ste že slišali za potujočo knjižnico?

»Obiskali smo potujočo knjižnico. To je velik avtobus, v katerem so namesto sedežev police s knjigami. Knjižnica potuje iz kraja v kraj in po bolj oddaljenih vaseh. Ljudje si lahko sposodijo knjige za otroke in starejše. Takšna knjižnica mi je bila zelo všeč.«

Urban Levičar

»Potujoča knjižnica mi je bila kar všeč. Še nikoli je nisem videla. Navzven je bila čudovita, znotraj pa še bolj. Imeli so najrazličnejše knjige in veliko DVD-jev. Najbolj čudno je bilo, da smo v knjižnici lahko jedli. Na koncu smo si vzeli nekaj spominkov in se fotografirali.«

Nadja Gorišek

»Pri uri slovenščine smo si odšli ogledat bibliobus. Potujoča knjižnica iz Ajdovščine je avtobus, na katerem si lahko sposodiš knjige. Knjižničarji ti pomagajo pri izbiri, da dobiš najboljšo knjigo. Bilo je zabavno.«

Iris Ilijevec Vodišek

»Ko smo prišli do potujočih knjižnic pred Thermano, so nas lepo sprejeli. V skupini po petnajst smo šli v prvo knjižnico. Ko sta obe skupini končali ogled, so nas še prijazno pogostili s sladkarijami. Prijazen knjižničar nas je tudi fotografiral. Nato smo odšli do drugega bibliobusa, kjer so imeli knjige za manjše in večje otroke. Na koncu so nam dovolili, da vzamemo njihove izdelke. To je bil zame zelo lep dogodek.«

Danaja Verbovšek

»V četrtek, 18. septembra, smo si učenci 5.a- in 5.b-razreda PŠ Debro ogledali bibliobus – potujočo knjižnico. Zelo prijazno so nas sprejeli in nam pokazali, kako izgleda knjižnica na kolesih. V prvem bibliobusu so imeli veliko reklamnih lističev. V notranjosti je bilo veliko knjig, imeli so tudi televizor. V drugem bibliobusu je bilo veliko hrane, kazalk v obliki rožice s kamenčkom, knjig ... Oba bibliobusa sta bila super in ko smo se sprehajali po bibliobusu, se nam je zdelo, da se premika.«

Asja Zupanc Rezec

PŠ VRH NAD LAŠKIM

Likovne umetnine petošolcev na razstavi v Ljubljani

Ko je bilo lansko šolsko leto čisto pri koncu in smo bili skoraj že vsi z mislimi pri poletnih počitnicah, smo se z učenci petega razreda podružnične šole Vrh nad Laškim prijavili na likovni natečaj V odsevu.

Likovna tematika natečaja se je glasila Življenje brez drog – svobodno življenje. Na natečaju so lahko sodelovali učenci vseh osnovnih šol od petega do devetega razreda. Odločili smo se za risanje s trstikami, ki smo jih pomakali v razredčeno tempera barvo. S svojimi izdelki smo skušali prikazati, kako droge lahko vplivajo na naše življenje. Kako na podoben način kot injekcija vbrizgajo slabo v naše življenje. Tako smo z rdečo ponazorili tista občutja, ki so povezana z drogo in s slabimi občutki, z zeleno barvo pa tista, ki nas osrečujejo in se nam zdijo pozitivna.

Svoje izdelke smo poslali v Ljubljano in kmalu prijeli pohvale za trud. Najbolj nam je bilo v čast, saj so bili izdelki vseh petošolcev med poletnimi počitnicami razstavljeni na hodniku kliničnega centra v Ljubljani.

Likovna dela so izdelali učenci (zdaj že šestošolci v Laškem): Doroteja Berložnik, Martin Jeretina, Žan Miličinovič, Tomaž Mlakar, Žan Kačič, Klara Kovač in Žan Ulaga.

Čestitke vsem sodelujočim učencem!

Klaudija Košenina

BRIHTNE GLAVCE

Pouk se je spet začel ...

Tudi v letošnjem šolskem letu se boste lahko zabavali ob Kratkočasnikovih kvizih, ki jih bomo enako kot doslej objavljali v posameznih številkah časopisa. In enako kot doslej bodo to nagradni kvizi. Med tistimi, ki nam boste poslali pravilno rešitev posameznega kviza, bomo izžrebali nekoga in ga nagradili.

1. Kako se imenuje glavno mesto Francije?

- a) Dunaj.
- p) Pariz.
- e) Rim.

2. Na katere države meji Slovenija?

- m) Rusijo, Poljsko, Hrvaško.
- o) Madžarsko, Italijo, Hrvaško, Avstrijo.
- l) Italijo, Nemčijo, Švico, Norveško.

3. Kateri konji so znani v Sloveniji?

- č) Lipicanci.
- p) Poniji.
- k) Hladnokrvni konji.

4. Nadaljuj slovenski pregovor: jabolko ne pade daleč ...

- h) ... od vrat.
- i) ... od drevesa.
- s) ... od ljudi.

5. Katere barve so v mavrici?

- t) Oranžna, rumena, zelena, modra, vijolična.
- b) Bela, rdeča, zelena, modra.
- r) Oranžna, rumena, rdeča, modra, siva.

6. Katera rastlina prinaša srečo?

- t) Kostanj.
- n) Štiriperesna deteljica.
- l) Vrtnica.

7. Kako še drugače imenujemo september?

- a) Listopad.
- i) Kimavec.
- p) Vinotok.

8. Kako imenujemo majhnega konja?

- š) Konj.
- c) Žrebiček.
- m) Teliček.

9. Katero od naštetih živali najdemo v Avstraliji?

- g) Pingvina.
- j) Kenguruja.
- k) Severnega medveda.

10. Kaj je Jupiter?

- e) Planet v našem osončju.
- b) Posoda.
- s) Kristal.

11. Kje izvira reka Savinja?

- k) V Logarski dolini.
- e) Na Ljubljanskem barju.
- i) V Kranju.

12. Kaj pri svojem delu potrebuje novinar?

- o) Mikrofon.
- t) Lopato.
- u) Kladiovo.

13. Avtor knjige Pastirci je ...

- s) ... Primož Trubar.
- n) ... France Bevk.
- b) ... Desa Muck

14. Pri kateri temperaturi voda zamrzne?

- e) Pri 0 stopinjah.
- s) Pri 5 stopinjah.
- p) Pri 1 stopinji.

15. Koliko dni ima september?

- e) 28.
- s) 31.
- c) 30.

Geslo

1 2 3 4 5 6 7 8

9 10

11 12 13 14 15

Nika Novak

KRATKOČASNIKOVA VICOTEKA

Janezek prihiti v hišo in se takoj začne basati s torto, ki je na mizi. Mama mu reče: »Počasi, Janezek, pomisli še malo na brata.« Janezek: »Ves čas mislim nanj, mama, zato tako hitim!«

Dva policista se sprehajata po cesti ... Prvi zagleda na tleh ogledalo, ga pobere, se pogleda vanj in reče: »Poglej, poglej, tega človeka pa od nekod poznam.« Ogledalo vzame še drugi in pravi: »Da, tudi meni se zdi znan! Najbolje, da neseva to sliko komandirju.« In res odneseta "sliko" komandirju. Komandir vzame ogledalo in vzklikne: »Seveda poznam tega človeka, on pri frizerju vedno nasproti mene sedi!«

Avtobus tašč se pelje na izlet, zgodi se nesreča in vse umrejo. Zeti nato naredijo veselico. Le eden v kotu cel večer žalosten sedi in joče. »Le kaj te muči?« ga vprašajo, ko jim je vsega dovolj. »Nisi vesel?« »Ne, jim odvrne, moja je odpovedala izlet.«

Jakob Pirš